ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τρίτο τμήμα)
της 5ης Απριλίου 1990 *

Στην υπόθεση C-109/89,

που έχει ως αντικείμενο αίτηση του Cour du travail της Λιέγης (Βέλγιο) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΟΚ, με την οποία ζητείται, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ

Office national des pensions

και

Ernesto Bianchin,

η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία των άρθρων 48 και 51 της Συνθήκης ΕΟΚ σχετικά με την ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τρίτο τμήμα),

συγκείμενο από τους M. Zuleeg, πρόεδρο τμήματος, J. C. Moitinho de Almeida και F. Grévisse, δικαστές,

(το σκεπτικό παραλείπεται)

κρίνοντας επί των ερωτημάτων που του υπέβαλε το Cour du travail της Λιέγης με απόφαση της 24ης Μαρτίου 1989, αποφαίνεται:

1) Όταν ένας εργαζόμενος μισθωτός ή μη μισθωτός λαμβάνει σύνταξη δυνάμει της εθνικής και μόνο νομοθεσίας, οι διατάξεις του κανονισμού 1408/71 δεν απαγορεύουν την πλήρη εφαρμογή ως προς αυτόν της εθνικής και μόνο νομοθεσίας), συμπεριλαμβανομένων και των εθνικών κανόνων περί απαγορεύσεως της σωρεύσεως,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

εκτός αν προκύπτει ότι η εφαρμογή της εθνικής νομοθεσίας είναι λιγότερο ευνοϊκή για τον εργαζόμενο από ό,τι η εφαρμογή της ρυθμίσεως του άρθρου 46 του κανονισμού 1408/71. Στην τελευταία αυτή περίπτωση, οι διατάξεις του άρθρου 46 πρέπει να εφαρμόζονται ενόψει του ότι οι διατάξεις περί μειώσεως, αναστολής ή καταργήσεως που προβλέπονται από την εθνική νομοθεσία δεν εφαρμόζονται δυνάμει της τελευταίας φράσεως της παραγράφου 2 του άρθρου 12 του κανονισμού, όταν ο ενδιαφερόμενος λαμβάνει παροχές της ίδιας φύσεως για αναπηρία, γήρας, θάνατο (συντάξεις) ή επαγγελματική ασθένεια, που καταβάλλονται από τους φορείς των διαφόρων κρατών μελών. Η πρόωρη σύνταξη και η σύνταξη αναπηρίας πρέπει να θεωρούνται ότι είναι της ίδιας φύσεως κατά την έννοια του άρθρου 12, παράγραφος 2, του κανονισμού.

2) Όταν εφαρμόζεται η εθνική και μόνο νομοθεσία, ο χαρακτηρισμός, ενόψει των κανόνων της νομοθεσίας αυτής περί απαγορεύσεως της σωρεύσεως, μιας πρόωρης συντάξεως που καταβάλλεται δυνάμει μόνο της νομοθεσίας αυτού του κράτους και μιας συντάξεως αναπηρίας που χορηγείται από άλλο κράτος μέλος δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του κοινοτικού δικαίου.